

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan zvečer izveniš nedelje in pravnike ter velja po pošti prejemati na avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem doma za vse leto 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K, za en mesec 2 K, kdor hodi samopoj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za Nemčijo celo leto 28 K. Za vse druge dežele in Ameriko celo leto 30 K. — Na naročbo brez istodobne vpošiljave naročnine se ne ozira. — Za oglasila se plačuje od peterostopne peti-vrste po 14 h, če se oglasila tiska enkrat, po 12 h, če se tiska dvakrat in po 10 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljalstvo je v Knafljovih ulicah št. 5. — Upravištvu naj se blagovoljijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. administrativne stvari.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravištvu telefon št. 85.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da je o pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja v Ljubljani za dom dostavljen:

Vse leto . . . K 24.— | Četrt leta . . . K 6.—

Pol leta . . . „ 12.— | En mesec . . . „ 2.—

V upravištvu prejeman na mesec K 1-90.

S pošiljanjem po pošti v Avstriji velja:

Vse leto . . . K 25.— | Četrt leta . . . K 6-50

Pol leta . . . „ 13.— | En mesec . . . „ 2-30

Za Nemčijo vse leto 28 K. Za Ameriko

in druge dežele vse leto 30 K.

Naroča se lahko z vsakim dnevom,

a hkratu se mora poslati tudi naročnina,

drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Pri reklamacijah naj se navede vedno

dan zadnjega plačila naročnine.

List se ustavlja 10. dan po potekli

naročnini brez ozira vsakemu, kdor je

ne vpošlje o pravem času.

Upravištvu „Slovenskega Naroda“.

Preobrat v slovanski politiki.

Poslanci dr. Kramář, Hribar in dr. Hlibovicki so se vrnili iz Petrograda. Da-li jim je v vsakem oziru uspela akcija, ki so jo nameravali izvesti, ne moremo presoditi, toliko pa lahko trdimo, da skeptični in pesimistični pomisleki, ki so vladali v znatnem delu slovanske javnosti glede poseta imenovanih politikov v Petrogradu, niso bili utemeljeni.

Ako bi slovanski delegati ne bili na Ruskem dosegli ničesar drugega, kakor to, da so spravili v razpravo vprašanje o rusko-poljskem sporazumu, že to bi zadostovalo, da bi se njihova akcija morala proglasiti za deloma uspešno.

Vemo, da dr. Kramář, Hribar in dr. Hlibovicki sami niso pričakovali več od svojega poseta v Petrogradu kakor to, da sprožijo in merodajnih ruskih političnih krogih vprašanje o rusko-poljskih odnosih in da s svojim objektivnim posredovanjem ogledajo pot k končnemu sporazumljenju med ruskim in poljskim narodom.

To in brez dvoma nič več so pričakovali od svoje akcije. No, kakor

se kaže, so dosegli več, kakor so se prvotno nadejali.

Kakor je znano, so avstrijski slovanski poslanci, ki so prevzeli nase akcijo glede prireditve vseslovenskega kongresa, proglasili za prvi pogoj vsega podjetja to, da se nameravnega kongresa udeležijo vsi slovanski narodi brez izjeme, predvsem pa Poljaki.

Da vladajo med Poljaki in Rusi, odkar je Poljska izgubila svojo samostojnost, skrajno napeti odnosi, je znano. Bati se je torej bilo, da se Poljaki vseslovenskega kongresa ne udeležijo baš z ozirom na stari njihov spor z Rusi.

Ta bojazen se je znatno zmanjšala, ko so avstrijski poljski poslanci izjavili, da v principu niso proti udeležbi Poljakov na nameravnem vseslovenskem kongresu in da prepustijo odločitev v tem vprašanju svojim rojakom na Ruskem, ki pridejo pri tej akciji v prvi vrsti v poštev.

Kakor je razvidno iz poročil iz Petrograda, so poklicani zastopniki poljskega naroda na Ruskem že spregovorili odločilno besedo glede udeležbe na vseslovenskem shodu.

Pri posvetovanju o kongresnem vprašanju v Petrogradu je namreč voditelj poljskih poslancev v gosudarstveni dumi Dmowski izjavil, da je »spas poljskega naroda ob sedanjih političnih konstelacijah odvisen od moči in velikosti Rusije, ker Nemčija nastopa proti Poljakom z najskrajnejšim sovražstvom« in da se z ozirom na to zastopniki poljskega naroda na Ruskem enodušno odločili, da se udeležijo vseslovenskega kongresa in se izreko za idejo slovanske vzajemnosti.

Ta izjava voditelja poljske frakcije v ruski dumi je historične važnosti, ker je s spremembo dosedanje poljske politike dan tudi nov temelj splošni slovanski politiki.

Ne motimo pa se, ako trdimo, da je sprememba dosedanje poljske, napram Rusom intransigentne politike posledica obveznega zagotovila z ruske strani, da bodo tudi merodajni ruski krogi predurili svojo politiko napram Poljakom.

In če se je to doseglo, je to neprecenljiva zasluga poslancev dr. Kramářa, Hribarja in dr. Hlibovickega.

Če sodimo po danih znakih, moramo s približno gotovostjo sklepati, da celo vladni krogi soglašajo s tem, da se spremeni dosedanja, Poljakom sovražna vladna politika v kraljestvu Poljskem.

Znano je, da so slovanski delegati, ki so došli v Petrograd, proglar-

sili za kardinalno točko svoje akcije — rusko-poljsko sporazumljenje.

S tem svojim programom so stopili pred rusko javnost.

Ako jih je ministrski predsednik Stolipyn, vedoč za ta njihov program, sprejel, se mora sklepati, da v principu soglašajo z njihovim programom in da je pripravljen v tej smeri uravnati svojo politiko.

V tem domnevanju nas utrjuje tudi dejstvo, da so bili brez dvoma na njegovo priporočilo sprejeti slovanski delegati tudi od carja Nikolaja. Ako bi se namreč Stolipyn v principu ne strinjal z idejami, ki so jih prišli propagirati dr. Kramář, Hribar in dr. Hlibovicki v Petrogradu, bi pač ne mogel priporočiti, da bi te delegate sprejel car.

Vse torej kaže na to, da bo v ruski državni politiki vendarle dobil končno prostora tudi slovanski moment, kar bo za skupno slovansko stvar dalekosežnega pomena.

Doslej je bil v ruski vladni politiki in kraljestvu Poljskem nesporno merodajen nemški vpliv, če se ta vpliv, česar se je nadejati, sedaj izloči, bo to v interesu tako celokupne slovanske stvari, kakor zlasti Rusije same.

Nismo taki optimisti, da bi pričakovali, da bo ta preokret nastal hipoma, neposredno, pripravljen pa smo, da se bo vzporedno očividno prijaznega razpoloženja napram Poljakom v ruski javnosti in v ruskih merodajnih krogih znatno ublažil sedaj že vladajoči spor med bratskima narodoma ruskim in poljskim in da ni več daleč čas, ko se bo posrečilo spraviti s sveta vse tiste preporne točke, ki sedaj še zavirajo trajno sporazumljenje teh dveh narodov.

In če se to končno posreči, kar bo v eminentnem interesu slovanstva ter ruskega in poljskega naroda samega, bo to v prvi vrsti zasluga poslancev dr. Kramářa, Hribarja in dr. Hlibovickega, ki so dali prvi impulz za rešitev tega vprašanja ter se niso strašili niti žrtve niti truda, da spravijo s pota največje zavoro slovanske kulturnega edinstva in prave slovanske vzajemnosti — pereči rusko-poljski opor.

Parlamentarni položaj.

Dunaj, 31. maja. Iz parlamentarnih krogov se je izvedelo, da bo državni zbor zboroval do 6. julija. — Kakor znano, se vlada ni udeležila generalne debate o proračunu, a zato so se k podrobni razpravi prijavili vsi ministri. Prvi bo govoril ministrski predsednik baron Beck, in sicer že v torkovi seji.

Slovanski gostje v Petrogradu.

Petrograd, 31. maja. Pod tem naslovom je prinesel »Svet« članek, v katerem izvaja: »Potovanje gospodov Kramářa, Hribarja in Hlibovickega se je razvilo v znamenljivo. Ne pozdravljajo jih le politiki, ki se zavzemajo za slovansko idejo, ne le časnikarji, temuč čaščenje zastopnikov sorodnih nam Cehov, Slovencev in Galicianov je postalo nekaj splošno narodnega. Seme, ki so ga sejali pod Petrom I. Hrvatski Križanić, v poznejših časih pa Aksakov, Homjakov, Samarin, Dobrjanskij, Mončelovskij in drugi, je obrodilo bogate sadove. Ideja bratstva vseh Slovanov brez razlike državne pripadnosti, vere in jezika, je v duši in srcu vseh Rusov že zdavno pognala močne korenine. Nenavadni povzdig te slovanske zavesti leta 1877. je privedel do najpopularnejše vseh ruskih vojsk, do vojske za osvoboditev balkanskih Slovanov. Danes smo pričeli ravno takih oživiljenih narodnih čuvstev z ozirom na naše zunanje brate. Toda pri tem ni vzroka za rožljanje s sabljami. Tem trajnejša mora biti naša sloga z bratskimi narodi, ne da bi se tangirala kje politika. Zbliževanje vseh Slovanov na mirnem polju kulture, literature, umetnosti in muzike, je ideal, za katerim ruski narod že davno stremi.«

Wahrmundova afera.

Dunaj, 31. maja. Neki odvetnik v Inomostu, vodja staroklerikalne stranke, je vložil proti profesorju Wahrmundu kazensko ovadbo zaradi njegovega predavanja, ki je izšlo pozneje v usodni brošuri. Da se je to zgodilo šele sedaj, razlaga vlagatelj s tem, da se je pričakovalo subjektivno preganjanje. Profesor Wahrmund je prišel na Dunaj, kjer so mu v akademskih krogih priporočili, naj v poletnem semestru ne ima predavanj o cerkvenem pravu ter se naj sploh ukloni sklepu justične fakultete v Inomostu; vendar pa se naj ne odpove svoji izpraševalni pravici. Z naučnim ministrom ne bo imel Wahrmund oficialnega sestanka.

Madžari proti cesarjevemu jubileju.

Budimpešta, 31. maja. Poslanec Nagy je v včerajšnji seji državnega zbora interpeliral, zakaj sta se ministrski predsednik in minister Jekelfalussy udeležila jubilejnih slavnosti na Dunaju, češ, da je to proti ogrskemu državnemu pravu in proti madžarskim tradici-

jam. Nedalje je rekel interpelant, da z ogrsko ustavo in z idejo ogrske kraljevine ni združljivo, da so povodom avstrijskega cesarskega jubileja tudi vladarji delili odgovornim kraljevim ministrom rede in odlikovanja. Končno je interpelant izjavil, da je bila doba od leta 1848. do 1867. absolutistična, ki Madžarom ne zbuja prijetnih spominov. — Ministrski predsednik dr. Wekerle je takoj odgovoril na interpelacijo ter izjavil, da bi bil delal proti državnopravni stališču tedaj, ako bi ne bil šel na Dunaj zastopat ogrske države tedaj ko so prišli na Dunaj zunanji vladarji. Minister Jekelfalussy pa se je prišel poklonit vladarju kot aktivni general. Interpelantu pa je rekel ministrski predsednik, da bi ogrskemu državnemu stališču bolj koristil, ako bi se ravnal po načelu, da se vladarju pristojee spoštovanje ne sme nikoli in pod nikakimi pogoji negirati.

Vstaja na Samosu.

Carigrad, 31. maja. Ministrstvo otoka Samosa je poslalo varstvenim velesilam protest, v katerem izjavlja, da sedanji dogodki niso vstaja proti sultanovi suvereniteti, temuč proti vladajočemu knezu, ki je kršil ustavo, ker je pustil, da se je vojaštvo izkrcalo na otoku. Ministrstvo prosi velesile, naj takoj odpošljejo vojne ladje na otok; kakor hitro se to zgodi, bodo prebivalci takoj odložili orožje. Nadalje zahteva ministrstvo, da mora knez odpotovati, a tudi vojaštvo mora nemudoma zapustiti otok.

Podadmiral Halil paša je brzojavil iz otoka Samosa, da je osvobodil kneza ter zavzel vladno poslopje. Glavno mesto se je že precej pomirilo, tudi trgovine so deloma zopet odprte.

25 letnica kamniške „Lire“.

Minilo je že četrto stoletje, odkar je četica naših narodnih borilcev v našem starodavnem, zgodovinsko slavem Kamniku ustanovila I. slovensko pevsko društvo »Lira« in minilo je že četrto stoletje, odkar se pod našo društveno zastavo zbirajo slovenski pevci, da povzdignejo s prekrasno slovensko pesmijo naš mali, a krepko se razvijajoči, četudi od vseh strani zapostavljeni in zatirani narod slovenski.

Vihrala je naša zastava že v tužni Korotanski, kršnem Krasu, ob obalah Jadranskega morja, v zeleni Stajerski, ter po vsem Kranjskem, in razlegala se je povsod iz grl na-

LISTEK.

Stara devica.

Povest; spisal K. Oblak.

(Dalje.)

Gospod Bric imenovan Kompare, ki je držal Faniko ves čas za roko, se je bil dvignil s stola in je hotel Faniki položiti roko okrog pasa in jo poljubiti. Duh zaužitega vina ji je udaril v obraz. V svoji ogorčenosti, da jo snubi ta stari grdi pijanec, ni Fanika v prvem trenutku našla nobene besede, samo umaknila se je hitro. Bila je razburjena in razžaljena, da jo snubi človek, ki je tako star, kakor njen stric.

»Ali hočete postati moja ljubljena soproga?« je novič vprašal Kompare. »Na rokah Vas bom nosil.«

Faniki je bilo to sladko, starega moža nevredno govorjenje skrajno zoprno, a njena dobrosrčnost ji je branila dati tak odgovor, kakor ga je Kompare zaslužil.

»Ne morem Vam ničesar reči«, je odgovorila Fanika, »govoriti moram z mojim stricem. Sveda ga ne zapustim, dokler je bolan.«

Sama pri sebi pa je Fanika mi-

slila, da skoči raje v vodo, kakor da bi postala Komparetova žena.

»Premislite si celo zadevo«, je menil Kompare. »Uvažujte, da se izobrazena gospodična kakor ste Vi težko omoži na deželi in stara devica vendar ne bodete hoteli ostati.«

Stara devica! Zopet ta beseda, ki je Fanika ni mogla slišati in ki jo je pekla kakor živ ogenj.

Premislila si bom,« je mehanično odgovorila Fanika, komaj čakaje, da se iznebi svojega snubca.

»Za zdaj ne govorite nič s stricem o moji snubitvi,« je odhajaje dejal Kompare. »Ko bi izvedel za to, bi tudi vedel, da so dnevi njegovega življenja šteti. Na to računa, da ostanete pri njem do smrti, upa pa, da bo živel še do spomladi. Umrl bi od strahu, če bi kaj izvedel.«

»Molčala bom,« je zopet mehanično odgovorila Fanika in odprla vrata, vsled česar je Kompare moral oditi, čeprav ne rad.

Mudilo se ji je, kakaj bližala se je ura, ko je vedno prišel po cesti novi učitelj, ki je zavzel mesto prejšnjega starokopitnega učitelja, ki je bil šel v pokoj. Novi učitelj se je vsako popoldne po končani šoli izprehajal po vasi. Redno je prišel mimo hiše strica Antona. Včasih je vstopil tudi v prodajalno, ali če je bila Fanika na hišnem pragu, se je ustavil

pri njej in se z njo pogovarjal o vsakdanjih stvareh. Govoril je prijetno in Fanika ga je rada poslušala.

Sčasoma se je učitelj tako navedil, ustavljal se pri hiši strica Antona, da je prihajal vedno in Faniko so ti kratki obiski veselili. Vsaj enega človeka je imela, s katerim se je mogla pomenkovati in z njim prijateljsko občevati.

Ni se vdajala nikakim nadam. A kakor sploh priletna dekleta, tako se je tudi Fanika, čim se je seznanila z novim učiteljem, najprej zanimala, če je mož samec in če se misli oženiti. In ko ji je učitelj nekoč priznal, da ne misli vedno ostati samec, ga je Fanika vse drugače gledala. »Morda bi me pa le vzela.« Ta misel se ji je vsiljevala vedno pogostejše, in dasi je je sama zametavala kot smešno in neosnovano, se ji je vendar vedno vračala.

Slonela je zdaj pri oknu in gledala na cesto, čakaje, kdaj pride učitelj. Toda ni ga bilo. Čakala je dolgo, a čakala zaman. Naposled je morala iti na delo. Odprla je vrata in stopila v vežo. Ravno na nasprotni strani stoječa vrata v prodajalno so bila odprta in Fanika je zagledala učitelja, ko je ravno poljubljaj mlado, cvetočo prodajalko.

Tiho se je umaknila v svojo sobo, a pri srečanju ji je bilo težko in spre-

letela so jo bridka čuvstva. Sedla je k oknu in vzela zrealo v roke. Dolgo in pozorno se je ogledovala v zrealu in počasi so začele teči solze čez njeno uvelo lice. Česar poprej nikdar ni verjela, to je verjela zdaj, da je namreč postala stara in grda. Izginili so bili zadnji sledovi mladosti, pač največ vsled telesnih in duševnih muk, ki jih je bila prestala, nekaj pa tudi vsled starosti.

»Kaj sem res že tako stara?« se je vprašala Fanika in v odgovor na svoje vprašanje je natančno izračunila, da je stara štirinajstdeset let in osem mesecev. »Kaj je to? Ko bi bila omožena, ko bi bila mati, bi bila zdaj v najlepšem cvetu, a tako sem stara devica, tako uvela in stara devica, da se me že upa snubiti tak človek, kakor je Kompare.«

Fanika ni mogla odložiti zrealo. Vedno znova je ogledovala svoje ostre poteze in svoje upadlo starikavo lice.

»Moj Bog,« je rekla sama pri sebi, »kako sem pač smešna, da se branim Kompareta. S kakšno pravico se čutim žaljeno, da me snubi, ko sem tako stara in grda. Res, da je Kompare še enkrat tako star, a kaj zato. Kadar je dekle staro skoraj petintrideset let, je zanjo vsak mož dober, če neče ostati stara devica. Pri moških ne štejejo leta toliko, kakor

pri ženskah. Ženska je stara v tistem trenutku, ko ni več zapeljiva po svoji zunanosti. Jaz sem stara devica, ki si je nihče več ne zaželi iz ljubezni.«

V tem trenutku šele je bilo Faniki jasno, zakaj jo je zasnubil Kompare. Spoznanje, da je ne bo nihče več zaželel iz ljubezni, je v njej rodilo smelo, da se je Kompare iz posebnih nagibov tako naglo oglašil. Popoldne je bil z različnimi možmi pri stricu Antonu — njegovo smrt pričakuje vsak dan — morda je stric Anton naredil testament in jej kaj izdatnega zapustil in zaradi tega denarja jo je zasnubil Kompare.

»Celo ta bi me ne vzel drugače, celo ta ne,« je zavzdihnila Fanika in se jokaje vrgla na svoje ležišče. »Celo ta me je zasnubil samo zaradi denarja, ki ga morebiti dobim po stricovi smrti.«

Bridko je bilo to spoznanje, navse bridko, in potrlo je Faniko popolnoma ter ji vzelo zadnje ostanke življenjskega poguma.

»Ti ubogo staro dekle,« je zavzdihnila sama o sebi, »brez pomena si in brez poklica na svetu, vsem v nadlogo, sebi na žalost. Imej vendar pogum in končaj to brezkoristno življenje.«

(Dalje prihodnjik.)

vdušenih »Lirašev« naša prelepa slovenska pesem.

Vodila nas je ta zastava vedno do lepih uspehov. Nikdar se ni vpognila nasprotnemu viharju, ter je vedno plapolala le v ponos in slavo naše mile slovenske domovine.

Naše društvo se ozira kakor čili Sokol na preteklo četrstletje in gleda z veseljem in navdušenjem v prihodnost, dobro vedoč, da je le v prosvetnem delu zagotovljena zmaga našemu narodu.

Nobena sila in nikaka zvijača ni mogla odvrniti društva od določenega načrta.

Dne 15. in 16. avgusta 1908 slavilo bode torej naše društvo dvojno 25letnico — namreč — ustanovitve prvega slovenskega pevskega društva in razviti družbene zastave.

Pridite, dragi nam bratje Slovenci iz tužnega Korotana, zelene Stajerske, ponosne Primorske, kršne Istre in od obal sinje naše Adrije, sobojniki na prosvetnem polju v naše rajsko mesto Kamnik!

In Vi, bratje Hrvati, Srbi in Bolgari, vedno tlačeni od zlega tujstva in dušmaninov tiranskih, pridite k svojim bratom, ki čutijo in delajo z Vami, ki se veselo, kadar ste veseli Vi, ki plakajo z Vami, če plakate Vi, saj geslo nam je eno — rešiti rod in domovino svojo.

Z odprtimi rokami sprejeli Vas bomo v svojo sredo, da se v teh dneh okrepimo za daljnje delovanje naše in da povečate s svojo navzočnostjo ta narodni praznik naš.

V svesti si Vaše bratovske ljubezni in navdušenja do slovenske pesmi, nadejamo se prav gotovo, da se udeležite korporativno ali vsaj po deputaciji tega tako redkega narodnega slavlja.

Da zamoremo določiti natančneje vsopred, Vas prav uljudno prosimo naznaniti nam svoj sklep do 15. julija 1908.

Vsako bratsko društvo pa, ki želi nastopiti na slavnostnem koncertu, blagovoli naj nam tudi do tega dne prijaviti pesem, ki jo bode pelo.

Opozarjamo že danes vsa slavna društva kot 1. točko vsporeda A. Hajdriha: »Morje Adrijsko« in pa divno našo narodno himno »Lepa naša domovina«.

Sprejmite torej, dragi bratje, naš najiskrenejši pevsko - bratski pozdrav!

Na veselo svidenje dne 15. in 16. avgusta 1908!

V Kamniku, 14. maja 1908.
Odbor.

Dnevne vesti

V Ljubljani, 1. junija

— Kranjski odbor za jubilejski sprevod na Dunaju berači sedaj za prispevke pri naših somišljenikih, ker mu nedostajajo sredstev. Dvanajst dni je gospodom jedva še na razpolago, ko imajo nastopiti na Dunaju, a še nimajo na razpolago potrebnih denarnih sredstev. In sedaj bi jih naj rešili iz zagate naprednjaki, ki pri vsi prireditvi nimajo nobene besede. Naj dajo sedaj denar za stafažo na Dunaju, ki je popolnoma nepotrebna, le klerikale in Nemci sami. Fiasko pri vsi stvari je itak neizogiben, ljudje, ki imajo akcijo glede sprevoda pri nas v rokah, bodo preskrbeli za temeljito blamažo kranjske dežele pri jubilejnem sprevodu, zato bi bilo škoda za vsak vinar, ki bi se potrošil v ta namen. Ljudje, ki so za vsako ceno hoteli izsiliti, da se Kranjska udeleži jubilejnega sprevoda ter se s tem postavili v nasprotje s češkim narodom, naj stroške za to prireditev plačajo iz svojega žepa, za to naj ne bo noben naprednjak tako nespamet, da bi s svojimi groši podpiral kaprice ljudi, ki se jim gre pri vsem le za to, da bi pri stvari ujeli kako priznanje ali odlikovanje.

— »Slovenec« je priobčil o »Legi nazi. članek, ki konča: »V italijanski šolski družbi ne poznajo domačih političnih razlik. »Lega« jim je najvišja narodna institucija, podobna, kakor je lepo rekel neki govornik, solnčni svetlobi, ki združuje vse barve spektra v eno.« — In zakaj ni tako tudi pri Slovencih? »Slovenec«, govori!

— Deželni odbor razpisuje službo deželnega knjigovodja, kakor tudi službo računskega svetnika. Prvo službo oddaja deželni zbor.

— Znana prezidava v Idriji je pokopana. Deželni odbor vstaja pri svojem »justamentu nicht«. To je bilo pričakovati; gospod Oswald, znani hujšak je potreboval nekaj gloriole. To je sedaj dobil.

— Iz sodne službe. Sodni pristav Rihard Basič v Malem Lošnju je premeščen v Koper, sodni pristav dr. Leopold Jerovešek iz Pazina v Pulj, sodni pristav Karel Bizjak je dobil mesto v Motovunu. Za sodne pristave so imenovani avskultantje Neserij Lončar za Mali Lošinj, dr. Herman Ferjančič za Podgrad v

Istri, dr. Matija Lavrenčič za Komen in dr. Ivan Milič za Pulj.

— Imenovanje v drž. stavbni službi. Stavbni svetnik J. Böltz je imenovan za višjega stavbnega svetnika v državni stavbni službi na Kranjskem.

— Imenovanje v sodni službi. Za sodnega pristava v St. Lenartu v Slovenskih gorah je imenovan dr. Ožbalt Ilavnič, ne pa Hautig, kakor se je pomotoma v soboto poročalo. Istotako dr. Tauss ni bil v Radečah, temuč v Kočah na Koroskem.

— Dr. Vatr. Jagliča sta povodom njegovega 70. rojstnega dne izvolili vseučilišči v Odesi in Petrogradu za častnega člana.

Družbi sv. Cirila in Metoda je došel 31. t. m. telegram: Vrlji Mihael Schleichner umrl v Rožniku, volil je družbi 1000 K.

Ukor idrijskemu županu je radi prezidavanja mestne hiše izrekel deželni odbor in Oswald je dal to tiskati v »Slovenca« z debelimi črkami. Ta ukor je pa nedopusten. § 60. občinskega reda pravi, da glavar (župan) odgovarja za dela svoje službe občini. § 92. pa govori le o občinskih starejšinah, ne pa o glavarjih. Deželni odbor torej ne more napraviti župana osebno odgovornega za izvršitev svojih neumestnih in stvarno neutemeljenih ukrepov.

Učiteljica Kristina Perthold v Pilštanju, znana terejalka, je postala, kakor se nam poroča, blagajničarka tamošnjega klerikalnega izobraževalnega društva. Žal, da se med učiteljicami še zmerom nahaja več gospodičen te baže!

— Srečko Stegnar, učitelj v moški kaznilnici v Mariboru, je šel po 45letnem službovanju v pokoj. G. Stegnar je zavzemal svoječasno v šolstvu, narodnem in političnem delovanju na Kranjskem odlično vlogo. Bil je vodja šole v Idriji, okrajni šolski nadzornik za logaški okraj, pozneje kot kaznilnični učitelj v Ljubljani je bil tudi član mestnega šolskega sveta.

Znan Slomškar, nadučitelj Jurkovič, v Šmarju pri Jelšah na Sp. Stajerskem, je duša tamošnjemu katoliškemu izobraževalnemu društvu. Proti stavbi novega šolskega poslopja rje na vse kriplje in dela napotja, kjer le more. One pa, ki našo mladino le hočejo zaslužiti v nazadnjaškem smislu, podpira v njih naporu. — Fej takemu učitelju!

Dični dr. Korošec, general spodnještarske klerikalne »Kmečke zveze«, — postane nadmladenič. On vabi vse mladeniče slovenskega Stajerskega na ustanovitev »Zveze slovenske mladine« ter skliče v ta namen ustanovni shod na binkoštni ponedeljek dne 8. junija t. l. v Ljutomer. Poslanec Korošec, brhek in zveden mladenič, — na Dunaju mu je prilike dovolj v to! — je ustvarjen ko nalašč za to. — Ptič pa je — ta pater Korošec!

Zadnji »Slovenski Gospodar« z dne 23. maja t. l. odnosno njega odgovorni urednik F. Leskovar, v imenu vsega uredništva preklucije vsa naloževanja proti gg. nadučitelju F. Kocbeku in sod. pristavu Zdoščku v Gornjem gradu, ki jih je neosnovano naperil napram tema gospodoma v 6. in 10. svoji številki, lažljivo podtikajoč jima politično strankarstvo in osebno sebičnost pri snovanju pašnih zadrug v gorenjegrajskem okraju. — Najprej krađejo ti ljudje poštenjakom čast; ako se jih pa prime, pa sramotno zlezejo pod klop. To so junaki, ti katoliški pisači okrog mariborskega »Slovenskega Gospodarja«!

Izredna narodna požrtvovalnost. Kot je znano, je založilo društvo svobodomiselnih slovenskih akademikov »Sava« na Dunaju svoječasno za vsa slovenska društva legitimacijski list, ki se prodaja izključno v korist družbe sv. Cirila in Metoda. Da je bila ta misel dobra, priča to, da so mnoga zavedna društva, ki nimajo ljubezni do svojega naroda le na jeziku, ampak tudi v srcu, posegla po tej izkaznici; a še več jih je bilo, ki so — ali iz sovraštva do naše šolske družbe, ali iz strahu pred vsakim, tudi najmanjšim narodnim davkom — uvedla lastno. — Med onimi, ki so se prvi odzvali našemu pozivu, ki pomagajo reševati slovensko mladino na narodnostnih mejah, nam je imenovano »Prvo češko splošno delniško društvo za zavarovanje na življenje«, oziroma njeno glavno zastopstvo v Trstu, ki je — edino te vrste — že v drugič naročilo 200 komadov naših izkaznic, ki jih prilaga zavarovalnim policam, da tako pokaže svojo narodno zavest. A samo to omeniti še ne zadostuje! Ta zavarovalna družba plačuje iz lastnega nagiba komad po 1 K, in ne, kot velja drugače, po 20 oziroma 10 vin. Klic »svoji k svojim« je tudi tu na mestu. Čim bolj bomo podpirali »Prvo češko na življenje« v Trstu, več bo imela od tega koristi družba sv. Cirila in Metoda, lažje bo izvrševala svojo vzvišeno nalogo. Geslo vsakega zavednega Slovenca

bodi torej: vpoštevacimo v prvi vrsti ta zavarovalni zavod, ki ima zelo ugodne pogoje, nizke cene in je v resnično narodnih rokah. — Odslek za vseslovenski legitimacijski list v akademikom društvu »Sava« na Dunaju XVII. Schellhammergasse 4.

Družba sv. Cirila in Metoda nam naznanja, da so sledeče p. n. tvrdke naročile nadalje družbenih računskih listkov: Hotel Strukelj, Ljubljana; hotel Seidel, Ljubljana; podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Rajhenburgu; g. M. Omerza za hotel Tomšič v Ilir. Bistrici; Anica Stritar Sv. Križ pri Kostanjevici; Grobotek Mijo, Boh. Bistrica; Podrekar Nežika, Nar. dom; L. Tratnik, restavracija v Ljubljani; gostilna Jeras, pri Kovaču, Ljubljana; Gost. Drešček, Novi kloster pri Polzeli; Greti Tičar, hotel Adria v Ipavi; Ant. Križman za podružnico sv. Cirila in Metoda v Kamniku; kavarina Evropa, Ljubljana; M. Mastnak prof. Gorica; M. Smerdu, gost. pri Jelenju, Sv. Peter na Krasu; restavracija pri Koslerju, Siška; Anica Jurč, Narodni dom, Brežice; hotel Ilirija; Feliks Stare, Narodni dom, Celje; Sever Ivana, gostilničarka na Šmarni gori; Narodna kavarina, Ljubljana; I. Robežnik, gostilničar na Viču.

Družba sv. Cirila in Metoda je začela nabirati knjige za slovenske javne knjižnice v obmejnih krajih, kjer grozi nevarnost naši narodnosti. S hvaležnostjo se sprejme vsaka slovenska, zabavna ali poučna knjiga, ki bi služila ljudski prosveti. Prosimo tedaj rodoljube: »Poiščite v svojem domu knjige, ki morda leže neplodno že leta po vaših omara, ter jih darujte družbi sv. Cirila in Metoda!« — Prvi zaboj knjig je prejela družba od g. gostilničarja Tostija v Ljubljani.

Družba sv. Cirila in Metoda opozarja vse svoje podružnice na prireditve veselice družbi v korist. Prosimo!

Obe podružnici Ciril - Metodove družbe v Celju priredita v nedeljo, dne 5. julija večje ljudsko veselico. Narodna društva kakor tudi posamezniki se s tem prijazno opozarjajo.

Godbeno društvo v Idriji priredi binkoštno soboto svoj drugi promenačni koncert na glavnem trgu pred mestno hišo. Binkoštni ponedeljek popoldne pa je izlet v Koševnik, h kateremu se vabijo člani in društveni prijatelji. V slučaju neugodnega vremena se izlet preloži na nedoločen čas.

Občni zbor »Belokranjskega učiteljskega društva« bo v četrtek, dne 4. junija t. l. ob 10. dopoldne v Črnomlju z običajnim sporedom. Na zborovanju predava prof. Fr. Orožen »O domoznanem pouku«. Po zborovanju bo jubilejni koncert.

Društvo za privabljen tujcev in za olepšavo mesta Kranj in okolice ima svoj ustanovni občni zbor dne 1. junija ob pol 9. zvečer v gostilni »Nova pošta« v Kranju in sicer po temle sporedu: 1. Poročilo pripravljavnega odbora. 2. Sprejemanje novih članov. 3. Volitev odbora. 4. Slučajnosti. Pristop k zborovanju imajo člani in po njih vpeljeni gostje.

»Društvo za oskrbo in varstvo sirot v sodnem okraju«, »Radovljica« priredi prvi občni zbor dne 13. junija v sodnijskem poslopju v Radovljici, soba št. 26, ob 6. uri zvečer. Na ta zbor se vabijo vsi prijatelji društva. Kot ustanovni člani so pristopili društvu: Slavna »Mestna hranilnica v Radovljici« z zneskom po 200 K, slavna »Posojilnica v Radovljici« z zneskom po 100 K, občina Bohinjska Bistrica ter občini Gorje in Bled v proslavo 60letnega jubileja cesarja Franc Jožefa z zneski po 100 K in gosp. Franc Papler, posestnik v Doslovčah z zneskom po 100 K.

Predavanje v »Akademiji«. V soboto zvečer je predaval v »Mestnem domu« član »Akademije«, urednik g. Rasto Pustoslemšek o svojem potovanju po Bolgarskem, Turčiji in Mali Aziji. Splošno jako zanimivo predavanje je z napeto pozornostjo poslušalo mnogobrojno poslušalstvo, med katerim so bile častno zastopane naše dame, gospe in gospodične, ter dijaki. Gosp. predavatelj je s skriptikonom kazal prekrasne slike pred vsem Carigrada ter iz bližnjih krajev Male Azije. Puleg tega so bile občinstvu na razpolago razne druge slike iz turškega življenja, celoten pogled na Carigrad ter bolgarski, turški in grški časopis. Krepko ploskanje ob koncu predavanja je bilo dokaz vseobče pohvale in zahvale predavatelju za zanimive opise orijentalnega življenja.

Uradne ure pri vseh uradih deželnega odbora kranjskega v Ljubljani določil je dež. odbor za poletni čas t. j. od 1. junija do 31. avgusta od 8. ure dopoldne do 2. ure popoldne. Na to naj jemlje osir tudi slavno občinstvo pri vlaganju vlog.

Iz celjske okolice se nam piše: Bralno društvo za Breg

in okolico pri Celju se je osnovalo. Želimo mu mnogo uspešnega delovanja! — Imeli bomo pazno oko nanj ter bomo tudi verno poročali o njega kretanju.

Poročilo se je g. Radivoj Kustrin, o. kr. sodni oficijant, z gđ. Iva Kustrin roj. Doleno. Čestitam!

Dijakiške podporno društvo »Radogoj«. Odbor je v zadnji seji izrekel vdano zahvalo g. Robertu Kollmannu, trgovcu in posestniku v Ljubljani, za velikodušni dar 500 K, katerega je imenovani naklonil društvu v spomin svojega očeta g. Frana Kollmanna, bivšega predsednika mestne hranilnice ljubljanske. Res je s tem dobredelnim činom postavil blagemu pokojniku najlepši spomenik v sroih naše visokošolske mladine. — Kot ustanovnik je pristopil društvu g. Jean Schrey, svetnik trgovske in obrtne zbornice, pek in posestnik v Ljubljani, s plačilom zneska 100 K ter s tem dal lep vzgled premnogim drugim premožnim Slovincem, ki dozdaj še ne podpirajo tega za vzgojo akademičnega naraščaja tako važnega društva. Odbor društva »Radogoj« izreka tem potom novemu gospodu ustanovniku javno zahvalo za njegovo požrtvovalnost. — Redni član društva je postal g. dr. Vekoslav Kukovec, odvetniški kandidat v Celju, ki pa je poleg vsprejemnine in članarine daroval društvu znesek 25 K, za kar se mu odbor vljudno zahvaljuje. — Žalibog je gmotno stanje društva še vedno slabo, društvo se že nekaj let bori z deficitom, ker je razen navedenih in nekaj drugih častnih izjem zanimanje za društvo vse premajhno. Odbor mora leto za leto celo vrsto potrebnih in vrednih prisilcev zavračati in je ravno v zadnji seji zopet s težkim srcem odklonil 3 prošnje vsled pomankanja razpoložljivega denarja. Celu pri nekdanjih podpiranih društvu, ki so že v dobrih stalnih službah, se opazuje, da so pozabili na društvo, ki jim je omogočilo vstop na visoke šole. Lani je odbor razposlal mnogim pozive, da začnejo vračati sprejete podpore. Nekateri na to niti odgovorili niso, večina je sicer obljubila določene prispevke, toda na pošiljanje so zopet pozabili. Odbor in z njim naš bedni akademični naraščaj bridko občaluje to brezbriznost in nevaležnost in resno opominja biveše podpirance, da je njih častna dolžnost vrniti podpore in pristopiti k društvu kot ustanovniki z ustanovnino 100 K ali kot redni člani z enkratno sprejemnino 2 K in letno članarino 5 K ali vsaj kot podporniki s kakoršnimkoli zneskom, da vsaj pokažejo dobro voljo. Gotovo je med Radogojevimi dolžniki marsikateri, ki potratijo precejšnje vsote za kajenje ali za pijačo ali za kak drugi luknjec, podpore vračati in društva podpirati pa noče. To je sramotno in obžalovanja vredno!

Ljubljansko prostovoljno gasilno in reševalno društvo je imelo večeraj dopoldne v »Mestnem domu« ob prav lepi udeležbi 38 redni občni zbor. Otvoril ga je načelnik g. Lud. Stricel star., ki je predstavil zborovalcem zastopnika mestne občine mag. svetnika g. Vončina ter zaklical vsem »Na pomoč!« V znak sožalja vsled smrti člana Maliča so zborovalci vstali s sedežev. Ko so se g. načelnik še zahvalil listom, ki so vedno radi priobčevali društvene vesti ter tako delali za koristi društva, prečital je tajnik gosp. Androvec zapisnik zadnjega občnega zbora, kar se je odobrilo. Iz tajnikovega poročila v preteklem društenem letu je posneti Ognjev je bilo 20, in sicer 7 velikih in 13 manjših. Rešilni voz je posloval v 629 slučajih. Odkar ga je društvo prevzelo, prevozilo je 3185 pacijentov. Njegova važnost se spoznava vedno bolj in reševalno društvo je v najlepšem pomenu besede humanitarno društvo, ki hiti na pomoč ranjencem in drugim bolnikom. Alarm je bil preteklo leto enkrat, gledaliških straž je bilo 199; oskrbovalo jih je 1791 mož. Raznih straž je bilo 38. Vaj je imelo društvo 95, med temi 34 za novince. Odbor je imel 9 sej. Nedeljskih inšpekcij je bilo 55. Bili so 3 službeni shodi. Članov je bilo koncem leta 82. Med letom je pristopilo 15 novih članov, 7 jih je izstopilo, 1 je bil izključen in eden je umrl. Društvo je sodelovalo pri bakljadi ob instalaciji župana 2. avgusta 1907. Poročevalec je poudarjal potrebo sločnosti po geslu: Vsi za enega, eden za vse! To poročilo se je odobrilo. O bolniški blagajni je poročal njen blagajnik gosp. Leutgeb. Dohodki so znašali 1132 K 97 v, stroški pa 1136 K 40 v. Premoženje blagajne znaša 29.095 K 81 v. Tudi to poročilo se je odobrilo. O ostalem denarnem stanju društva je poročal blagajnik g. Barle. Dohodkov je bilo 9979 K 39 v (prispevek mestne občine 4500 K, prispevek iz dež. gas. zaklada 800 K, prispevek Kranjske hranilnice 500 K, članarina, volila in darila 1527 K, dohodki božičnice 1592 K 24 v), stroškov pa 9964 K 14 v (stalne plače uslužben-

cev 2675 K, vzdrževanje in popolnjevanje inventarja 2408 K 03 v, vrtnetve posojila za 1908 1000 K, stroški božičnice 302 K 24 v), prebitka torej 15 K 25 v. Podporni sklad se je pomnožil od 4828 K 33 v prejšnjega leta na 5388 K 06 v. Poročanje izkazuje 9160 K dohodkov in 9137 K stroškov. Društvo ima še 3000 K dolga v bolniški blagajni, kateri dolg se plačuje v letnih obrokih po 1000 K. Pregledniki so našli vse račune v najlepšem redu, zato so se ta poročila brez ugovora odobrila. Volitve z listki so imele sledeči rezultat: Oddanih je bilo 60 glasov in so bili izvoljeni gospodje: za načelnika Lud. Stricel star., za namestnika Josip Turk; za četupoveljnika Anton Dinter (I. četa), Fran Stare (II. četa), Fran Medic (III. četa); za podpoveljnika Stricel Lud. ml. (I. četa), Kavčič Anton (II. četa), Lapajner Josip (III. četa); društveni blagajnik je Fran Barle, bolniški blagajnik Anton Leutgeb, tajnik pa Ivan Androvec; namestnik blagajnikov in tajnika so Josip Lapajner, Avgust Zornič in Ivan Tomažič, pregledniki računov pa Fran Furlan, Ivan Križnar in Viktor Stare. Načelnik g. Stricel se je zahvalil za iskazano mu čast in imenoval za svojega pobočnika gosp. Čudna. Pri raznoterostih se je določilo: Vsi člani bode pravila bolniške blagajne in podporne zaklada, kadar bodo tiskana. Da se izvolijo za častne člane društva oni gospodje, ki so bili častni člani gasilnega društva, ki se je razšlo, ko se je ustanovilo gasilno in reševalno društvo, pride na razgovor v prih. odborovi seji ter potem na prih. občnem zboru. — Kot zastopnik mestne občine je zborovalce nato vzdrževal magistratni ravnatelj g. Vončina ter jim izrekel zahvalo in priznanje za uspešno, požrtvovalno delovanje. Društvo napreduje in ima naprave, s katerimi se more ponašati malokatero mesto. To je zasluga vodstva. Potreba sloge med vsemi člani je življenske važnosti za društvo in na poti, ki jo je doslej to hodilo, naj ostane še v prihodnje. Načelnik je nato zaključil zborovanje.

Iz Kamnika se nam piše: Zadnji četrtek se je blagoslovilo novo bandero mekinskih »devičarjev«. Kuma mu je bila znana stara nemškutarica, ki tudi pri tej priliki ni razobesila slovenske trobojnice. Kamniški »Čuki« so čutili v sebi potrebo iti delat stafažo, da si je cel Kamnik to v narodnem obziru po vsem brez pomembno »žeganje« preziral. »Čuki« hočejo biti bolj narodni nego »Sokolci« a posnemajo te-le samo zunanje. Šopirajo se v njim podjarmljenih krajih in prisvojijo so si tudi sokolski pozdrav. Toda duh sokolstva, duh slovanstva jim je tuj in neznan. To se je pokazalo zvečer na kolodvoru, ko je prišla večja narodna družba z večernim vlakom v Kamnik in ko so »Čuki« prav besno vpili: »Na zdar«. V preizkušnjo narodnega čutenja, »Čukov« je zaklical iz te družbe dr. Kraut, starosta kamniških »Sokolov«: »Zivel slovenski narod in iz »Čukov« zmedenih vrst zaskovika takoj priučeni jim »pereat«. Tužna jim majka! Eno upanje pa še gojimo glede »Čukov«, namreč to, da bode s telovadbo rastle ne samo m ščevje, ampak tudi njih duševno obzorje. In tedaj si pridemo bližje! Sramotenje »Sokolov« po klerikalnih listih jim pa krščansko odpuščamo. »Bratje Čuki!« Manj samohvale in več resnega dela ter discipline, da si ne boste po gostilnah v laseh. Vam priporočam skromen »Sokol«.

Iz Amerike nazaj. Parnik parobrodne družbe »Cunard line«, »Pannonia«, je večeraj priplul iz Amerike v Trst. S tem parnikom se je vrnilo nazaj v svojo staro domovino 250 nesrečnejšev, ki so bili šli v Ameriko iskat boljše sreče. Večina njih so Slovaki; po številu jim slede Madžari in potem Hrvati. Ošli so vsi takoj dalje s popoldanskim poštanim vlakom južne železnice.

Iz Sodražice. V sredo popoldne ob 4. položili smo v grob starega Lavrenčiča. Od blizu in daleč so prihiteli prijatelji rajnika, da ga sprejmo k zadnjemu počitku. Pogreb je bil izredno veličasten in jo pokazal, koliko spoštovanja in priznanja je užival rajni v vseh krogih. Posebno častno je bil zastopan trg Ribnica in okolica; prišli so prijatelji iz Dolenje vasi, Loškega potoka, Sv. Gregorja, z Velikih Poljan, iz Sušja, z Gore itd., udeležilo se je pogreba pa tudi mnogo odličnih znancev in prijateljev rajnega iz Ljubljane in od drugod. Ker je rajnik, ki je bil že od mladih nog vnet lovec, še na smrtni postelji izrazil željo, naj ga poneso na njivo božjo lovi, je imel pogreb, ki ga je zelo spretno aranžiral g. prof. Marolt, lovsko lice. Ko so po blagoslovu pevo odpele »Nad zvezdami«, dvignili so štirje lovski tovariši rajnega, okrašeni s širokimi zelenimi trakovi, krsto in sprevod se je začel premikati po trgu. Ob krsti je kot častna

straža korakal oddelek ognjegascov. Na čelu spreveda je stopal s krišem v roki lovec, opasan s širokim zelenim pasom nesoč v črni pajžolan zaviti velik lovski rog. Njemu je sledil drugi lovec enako odet, nesoč svetilko in šopek svežih rož — zadnji pozdrav Mihe V. Za njim je šla šolska mladina in ognjegasci. Za temi so se razvrstili veni. Prvi venec je bil „Loveskega kluba v Sodražici“, katerega so nesli trije člani kluba. Temu so sledili veni „Slovenskega loveskega kluba“, trga Sodražice, posojilnice v Sodražici, pevskega društva v „Glas“, ognjegasnega društva, dalje veni znancev, prijateljev in sorodstva. Venec, katerih smo našeli okoli 30, so nosili dečki odet v črni pajžolan. V cerkvi je zapelo, po običajnih molitvah, društvo „Glas“ gniljivo žalostinko „Usliši nas gospod“, nakar je spreved zavil na pokopališče. Ko je domači župnik ob azistenci sosednih gg. duhovnikov izročil truplo pokojnega meteri zemlji, in vrgel na krsto prsti, je govoril nadučitelj in podravnatelj posojilnice gospod Mihael Vrbič svojemu dragemu in zvestemu prijatelju v imenu posojilnice in občine ob odprtem grobu zadnji pozdrav. Njegov krasni govor je pretresel srca vseh in ni ga bilo očesa, ki bi bilo ostalo suho. Ko so zapeli peveci se „Jamico tiho“ zagrmelo za pokopališčem tri salve, — zadnji lovski pozdrav, katerega so izkazali rajnemu njegovi stari lovski tovariši. S stariim Lavrenčičem je šel pod zemljo mož stare korenine. Bil je preprost v besedi in v vedenju, toda njegova beseda je imela smisel, je imela jedro v sebi. Tudi mu ni nedostajalo pristne ribniške dovptnosti in še v boleznih je včasih tako ukrenil, da se je moralo nehote vse smejati. Bil je izredno vnet za blagor občine in je dolgo vrsto let delal za javnost kot prvi občinski svetovalec, trški načelnik in ravnatelj posojilnice. Legel je k počitku mož, kakršnih ni dosti več med nami, mož, katerega spomin bo še dolgo dolgo živel v srcih vseh, ki so ga poznali.

Iz Št. Vida pri Vipavi. Dne 30. maja je umrl tukaj gospod Frano Kavčič, c. kr. poštar in veleposesnik. Rajnik, rojen Razdrtečan je preživel svoja mladostna leta v Trstu, kjer je bil zelo do polovice svoje dobe trgovec. Ze v Trstu je bil kaj iskren in odločni narodnjak, to pod kaj težavnimi takratnimi razmerami. Ko mu je mati malo grajščino Podbrdje na Vipavskem Št. Vidu izročila, preselil se je kakor zelo petičen mož tja, kjer se je z največjo vneto kmetijstva polotil. V kratkem času se je izkazal kaj umnega racionalnega vinogradnika ter sadjereja. Njegovi vinogradi, njegova klet, osobito pa njegovi sadjerejski nasadi so bili uzorni. Mož se ni sicer na nikaki kmetijski šoli šolal, saj takrat se niti nobene imeli nismo, toda velika ljubezen do stvari, spojena s čitanjem najboljših tedajšnjih francoskih, nemških ter italijanskih knjig, skrajna pridnost ter varčnost vse to ga je usposobilo za uzornega gospodarja. Ko je Podbrdje prodal, se je naselil v Št. Vidu. Tukaj je gospodaril naprej, postal je pa tudi poštar, ter načelnik vipavskih vzornih vinogradov ter kleti c. kr. vinarskega nadzorstva za Kranjsko. V poslednji službi je razvijal veliko marljivost, ter tako polje svojega žega prejšnjega privatnega gospodarkega prizadevanja, jako dosti k odločnemu ter velikemu napredku vipavkega vinarstva ter sadjarstva pripomogel. Bodi mlademu možu domača zemlja lahka, ter hvaležen spomin njegovemu trudu na narodnem in gospodarskem polju.

„Il. ljudski tab.“ Pod tem naslovom se je vršila včeraj popoldne in zvečer na Koslerjevem vrtu v vsakem oziru izvrstno uspela vrtna veselica pevskega društva „Ljubljanski zvon“. To narodno in napredno pevsko društvo si je tekom kratkega obstoja osvojilo srca našega občinstva, ki v vidnimi simpatijami pozdravlja vsako njegovo prireditve in jo poseba v najlepšem številu. Tudi včerajšnja veselica je bila kaj izborna obiskana. Saj se je pa tudi izplačalo priti na njo. Pevski zbor je pel z znano dovršenostjo le izbrane pevske točke, med katerimi je najbolj ugajal Al. Sachsa „Venec slovenskih narodnih pesmi“. Zbor je moral na splošno odobravanje dodajati novih komadov. Tudi društvena godba ljubljanska je precizno svirala obširen program, ki se je seveda podvojil vsled občnih zahtev občinstva. Prosto zabavo je izpolnilo posluževanje bazarja, srečolova z mnogimi krasnimi dobitki, šaljive pošte in streljarne. V mraku se je zažgal krasen umetalen ogenj. V salonu na desni se je kmalu razvil živahen ples vseh poskočnih ljudi. Živ kostrun se je izžrebal zvečer po sedmih. Vrt je bil jako okusno okrašen in je vse dekoracije izvršil odbornik g. Slavko Zor. Veselica je prinesla „Zvonu“ vsekakor lep gmoten dobiček in to je bil gotovo eden glavnih namenov prireditve.

Izjava slov. umetniškega kluba „Sava“. Po Ljubljani kroži govorica, da je bil klub slov. umetnikov „Sava“ odslavljen od kranjskega odbora za slavnostni spreved radi nedelavnosti, nezmožnosti in zapravljenosti. Ker klub lahko dokaže nasprotno, izjavlja da si bo iskal sodnijskim potom zadoščenje od vsakega, kdor ponavlja in razširja te razšaljive laži. — Za klub slov. umetnikov „Sava“ Rih. Jakopič.

Posvečevanje nove farne cerkve v Teharjih pri Celju hoče opraviti 2. junija t. l. mariborski škof dr. Napotnik. Ta cerkev že služi svojemu namenu od začetka minole zime. Blagoslovil jo je celjski opat g. Ogradi. Zakaj takrat, ko je bilo milo vreme, ni škof sam prišel posvečevati cerkve, ki je ob lepi cesti malo minut vožnje od železnice, povpraševali so se verniki; ko pa se je božja služba v njej začela, bilo je zadovoljno pobožno ljudstvo. Zdaj pa ugiblje, zakaj se mora cerkev še enkrat „žegnati“. Duhovniki sami pravijo, da je to nepotrebno in da samo moti ljudstvo, duhovnika pa sili poklanjati se neprijateljnemu škofu, kateremu posebno grega brezsrčnega nastopa proti slovenskobištriškemu gosposkanu in kanoniku Hajšku ne morejo odpustiti. Tisti dogodek je tudi presegel k prenehanju škofovega lista „Südsösterreich. Stimmen“, ki bi bil v drugih rokah jako potreben in koristen; škofovega lista pa duhovniki in drugi niso hoteli ne duševno podpirati ne naročevati. Sicer bi bili morebiti samo drugega urednika iskali. 79letnemu onemoglemu župniku Šibalu teharskemu, pravijo duhovniki, bi bil škof pač naj odzvel križ svojega prihoda. Voditelju cerkvene stavbe, g. kaplanu Čemazaru, bi pa škof tudi na drugem mestu, kakor v teharski farni cerkvi lahko izrekel svoje priznanje.

Sodni uradnik aretovan. V Trstu je bil minolega petka zvečer aretovan sodni kancelist Julijan N., ki je posloval pri likvidiranju kompetenc pričam in je pri tem poslu poneveril več vso to denarja.

Ženska v moški obleki. V Trstu so pripeljali na policijo 30 letno Albino M. iz Litije, ker je hodila v moški obleki in so spoznali da je ženska. Na policiji je pripovedovala sledeče: Oče njenih dveh nezakonskih otrok jo je pustil na cedilu. Pred 4 meseci je prišla v Trst iz Litije, kjer ni mogla dobiti nobenega dela. Sprva je nosila malto. Ker z dnevnim plačo po eno krono ni mogla skrbeti za se in otročiča, odrezala si je lase, se oblekla v moško obleko in delala kot težak pri gradnji neke hiše. Zaslužila je po 2 K 40 v na dan in tako mogla preživljati sebe in otroka. Nihče ni vedel, da je ženska. Tu pa je prišla znanca iz Litije in ko jo je videla v moški obleki, tako na glas se čudila tej izpremembi, da so ljudje postali pozorni in da jo je redar odvedel na policijo. Uboga ženska je odpotovala v Ljubljano z obema otrokoma.

Konkurz razglasa deželno sodišče nad imovino gospe Marije Fugina, neprotokolirane trgovke v Št. Rupertu pri Mokronogu.

Velika tatvina dragulj. V Sisku je bilo te dni vlomljeno v trgovino dragulj tvrdke Kupfermann in ukradenega zlatnine in srebrnine za 20.000 K. Med tem je 35 zlatih ur in 40 zlatih vežic.

Prememba posesti. Hišo številka 117 v Spodnji Šiški, last župana g. Jakoba Burgarja, je kupil g. Ivan Nova k istotam za 29.000 K.

Poštalni urad Tržič na Gorenjskem se bo odslej imenoval „Tržič na Gorenjskem“ in ne samo „Tržič“.

Nagrada. Franc Milavec z Bleda je dobil 50 K nagrade od dež. vlade, ker je rešil dva človeka smrti, da nista utonila.

Nesreča. V Podbici pri Seloah se je poškodoval okrog 10 let stari fant Jakob Katrašnik, ko je nabiral šmarnice. Po gori se je drl in padel čez skalovje.

Utopljenec so našli v Sori nad Krausovim jezerom pri Selc h. Spoznali so v njem Antona L. Z. n. a. r. j. a, ki je pred tremi tedni padel v vodo. Običal je med dvema skalama in bil ves obtolčen po glavi.

Nepoboljšljiva vlačuga in tatvina. 32letna Jožefa Medved iz Smartne pri Litiji je bila zaradi vlačugarstva in tatvine obsojena danes pred tuk. porotniki na pet let ječe, po prestani kazni se pa odda v prisilno delavnico. Natančnejše poročilo jutri.

Prijazni ljudje. V Škofelji govorijo ljudje, da je sin župana Jamnika iz Pijave gorice v sredo zvečer v družbi z dvema drugima človekoma napadel Jožefa L. a. n. i. a. iz Gomilšč in mu s kamni vso glavo lobil. Čakali so ga na cesti pod Pijavo gorico. — Lani, ki je bil 7 let v Ameriki, je jako miren in pošten fant in leži zdaj doma težko ranjen. Čas bi bilo, da se takšnim napadom stori konec in da bo vsaj glavna cesta,

ki vodi skozi Pijavo gorico, verna za ljudi, da ne bodo v nevarnosti za ljudi, da ne bodo v nevarnosti za življenje pred takimi sirovinami.

Društvena godba ljubljanskega koncerta jutri popoldne v kinematografu „Edison“, Dunajska cesta, nasproti kavarne „Evropa“ in sicer pri predstavah ob 5., 6., 7., 8. in 9. zvečer.

Društvena godba ljubljanskega prireditve danes, dne 1. junija v restavraciji pri „Roži“ društveni koncert za člane. Začetek ob 8. zvečer. Vstopnina za člane prosta, nečlani plačajo 40 v.

Tat koles prijet — tretji uspeh ljubljanske policije tekom enega tedna! V zadnjem času se je pojavil v našem mestu zopet tat koles in ni manj kakor sedem koles je bilo v mestu že pokradenih, za katere policija nikakor ni mogla poizvedeti storilec. Imela je sicer indicije, da vodi sled proti Notranjskemu, proti Trstu, a vendar ni bilo zaželenega uspeha. Zaupno je poizvedela, da je bilo eno ukraden kolo prodano na Drenovem griču. Dobila je sicer od osumljenca slab osebni popis, a njegova samega vzlic velikanskemu prizadevanju ni bilo mogoče izslediti. Kolesa so bila pokradena sledečim strankam: Dne 4. aprila je bilo ukraden kolo poročniku Fridrichu. Dne 18. aprila je izginilo kolo poslovođu Antonu Naehligalu. Dne 3. majnika je bilo ukraden kolo cestarju Alojziju Bezeljaku, že dne 5. maja pa trnovskemu cerkovniku Jerneju Bizjaku. Dne 20. maja je tat postil stavbenega tehnik Otmara Batistuta in mu odpeljal kolo. Dne 26. maja je bilo ukraden kolo plakaterju Alojziju Smoletu, in končno predvčerajšnjim Antonu Zorc u v Notranjih Goric. Skupna vsota ukradenih koles znaša 1376 K. Pri zadnjem Zorcovem slučaju se je tat pa korenito vrezal in dohitela ga je usoda. Dočim je policija že imela njegov osebni popis, je tat tudi v tem slučaju vendar še pravočasno odnesel iz mesta pete. Kakor so pa takojšnje policijske poizvedbe dognale, se je tat s kolesom peljal do Brezovice, tam kupil vozni listek do Trsta, kolo pa oddal kot prtljago. Potem se je s popoldanskim poštним vlakom odpeljal v Trst. Telefoničnim potom se je celo številka 44 dotičnega železniskega recepta zvedela, na kar je ljubljanski policijski urad vse to brzojavno sporočil tržaški policiji in jo naprosil, da tatu, ko tja dospe, aretuje. Zvečer, ko je prisipihal v Trst poštni vlak, so navihanega klijenta v Trstu sprejeli z odprtimi rokami in mu seveda tudi odvzeli ukraden kolo. Fant pride pred ljubljansko poroto. Domneva se, da je aretovanec, kojega ime nam še ni znano, če že ne vseh navedenih koles, vsaj večinoma le on pokradel. Z osebnim popisom je to dognano že v štirih slučajih. Tako je ljubljanska policija sedaj rešila vse v zadnjem času storjene večje vlome in tatvine. Na njeno rekvizicijo je bil v Bazlu prijet defraudant poštni oficijant Ciril Požar, kateri stoji danes pred porotnim sodiščem; nadalje je prišla nevarnega tatu Jožefa Preka, ki je v Iški vasi ukradel hranilnično knjižico za 1000 K. Ravno tako je častno izvršila svojo dolžnost pri Jebačinovem vlovu in tudi vlomilec v knezoškofijsko palačo je bil v Celovcu zasečen. Sedaj je prišel tudi na vrsto še gospod kolesar. Želimo, da bi po napornem delu imela policija nekaj časa mir pred malopridno sodrgo, da se nekoliko oddahne.

»Nemške frajle«, ki hodijo zajemat svojo oliko v znani Huthov zavod »hajlajo« po mestnih trotoarjih z velikimi šopki plavic na »pristno nemških« prsih, da se ljudje plaho razmičejo na vse strani. Ali res ni pomoči proti tem izzivalkam na slovenski zemlji? Škoda, da so odpravili leskovo mast.

Novo društvo. Deželno predststvo za Kranjsko je odobrilo pravila »Društva rokodelskih mojstrov« s sedežem v Ljubljani.

Javno nasilstvo. Danes okoli 1. ure ponoči so štirje vojaki tukajšnjega 27. pešpolka (četovodja, desetnik in dva prostaka) po Mestnem trgu silno razgrajali. Ko jih je tam službujoči stražnik opozoril na nočni mir, so malo potihnili, potem pa postali še hušji. Vpili so tako, da so ljudje odpirali okna. Ko jih je zopet opozoril na nočni mir drugi stražnik, skoči prostak vanj in se začne pred očmi svojega četovodja z njim trgati. Rabuka je bila/še končana, ko sta prišle stražniku na pomoč dve civilni osebi in trije stražniki. Siroveže so potem odvedli v centralno stražnico ter poklicali vojaško patruljo, ki jih je odpeljala v vojašnico. Da se ga kak vojak nekoliko navleče čez mero, ni nič novega in je tudi oprostljivo, nekaj drugega pa je, da so postali ataki vojakov 27. pešpolka kar na dnevnem redu in se sprijemljejo tako z javno stražo, kakor z drugim prebivalstvom. Zadnjič po gostilnah, v soboto je morala zopet patrulja vzeti enega, ki se pre-

hudo usajal na Radeckega cesti, to noč pa javno nasilstvo in še celo pod zaščito šaržev.

Tatvina. Danes ponoči je bil pečarski pomočnik Anton Grčar skupaj v kavarni z nekimnjemupomenunoznanim prostakom tukajšnjega c. in kr. 27. pešpolka. Ko mu je vojak iz žepa vzel srebrno uro z verižico, v skupni vrednosti 35 K, jo je naglo odkuril.

Skozi Ljubljano je v soboto policija eskortirala odvnetika dr. Emanuela Quittnerja, ki je na Dunaju pogoljufal in poneveril 600.000 K, ter zbežal v Carigrad, kjer je bil prijet.

Nesreča. Ko je v petek železniški uslužbenec Jožef Leš v Kranjski gori gnal neko tele, mu je to ušlo in ko je stekel za njim, je padel in si zlomil desno nogo. Prepeljali so ga v deželno bolnišnico.

Delavsko gibanje. Včeraj sta se z južnega kolodvora odpeljala v Ameriko 2 Slovenca, 1200 Ogrov se je pa v dveh separatnih vlakih pripeljalo nazaj. Izkricali so se v Trstu.

Ponesrečena kolesarica. Ko se je v soboto popoldne iz Dalmatinovih ulic s kolesom na Dunajsko cesto pripeljala sobarica Jerica Vrečkova, ji je pripeljal nasproti izvožek Evstahij Lipec, jo z vozom zadel in na tla podr. Vrečkova se je pri padcu na levi roki znatno poškodovala. Tudi na obleki ima 10 K škode.

Nesreča na gugalnici. Včeraj popoldne je v Latermannovem drevoredu iz gugalnice padel, (kakih 5 metrov globoko) čevljarski pomočnik Pavel Prime in se na glavi tako poškodoval, da so ga na odredbo na lice mesta došlega policijskega zdravnika morali z rešilnim vozom v deželno bolnico prepeljati.

Drobne novice.

— Čehi proti jubilejnému sprevedu. Češki narodni svet je izdal parolo, da se noben Čeh ne sme aktivno udeležiti dunajskega jubilejnega spreveda. Nadalje se priporoča Čehom, naj se za časa jubilejnih slavnosti po možnosti sploh izogibajo Dunaju.

— Draginja na Dunaju za časa jubilejnih slavnosti. Gremiju dunajskih hotelirjev se je naznanilo, da žena nekega državnega uradnika zahteva za štiri sobe z osmimi posteljami 1000 K na dan, neka druga žena pa za dve sobi s štirimi posteljami 500 K.

— Tretji letnik vojne šole se otvori že s 1. septembrom t. l. za artiljerijske in ženijske častnike.

Telefonska in brzojavna poročila.

Demonstracije o priliki skupščine družbe sv. Cirila in Metoda za Istro v Pulju.

Pulj, 31. maja. Ko je prispel posebni parnik iz Voloske-Opatije z izletniki na skupščino, je prišla po krasnem sprejemu puljska iredenta s socialno-demokracijo vred demonstrirati pred »Narodnim domom«. Policija je hrvaško trobojnico na brutalen način dala trikrat odstraniti z balkona »Narodnega doma«. Ko je prišel brzovlak iz Trsta-Herpelj, kateri je imel radi neke nezgode na progi pol ure zamude, se je zbrala drhal iz »Giovane Pola« in »Arco Romanov«, katera je ob izstopu izletnikov rjovala, žvižgala in klicala: »Eviva Pola italiana!« in prepevala »Lega Nazionale«, »Marameo« in »Patria Rosettik«. Ob kričanju in spremljanju iredentistov in socialistov, so dospeli izletniki pred »Narodni dom«. V sprevedu je bilo iz Trsta pevsko društvo »Čitalnica« od Sv. Jakoba. Med izletniki je bil tudi poslanec profesor Mandić.

Skupščinske volitve na Srbskem.

Belgrad, 1. junija. Pri včerajšnjih skupščinskih volitvah so dobili radikaleci (vladna stranka) 81 mandatov, samostanci 46, nacionalci 16, naprednjaki, socialisti pa 1 mandat. V osmih okrajih je treba nove volitve.

Fallieres v Petrogradu.

Petrograd, 1. junija. Predsednik Fallieres pride semkaj začetkoma meseca avgusta in ostane tu štiri dni.

Slovanski poslanci v Petrogradu.

Petrograd 1. junija. Poslanci dr. Kramar, Hribar in dr. Hlibovički niso odpotovali, kakor so prvotno nameravali v soboto, marveč šele včeraj. Na kolodvor so jih spremljali predsednik »Kluba občestvojnih dejateljev« Krasovskij, člani dume in »Slavjanskega blagotvorniteljnega občestva«, »Sokola« in razni tukaj živeči Čehi in Jugoslavoani. Profesor Volo dimirov spremlja poslance v Varšavo, kjer bodo konferirali s raznimi uglednimi poljskimi rodoljubi.

All so imeli dr. Kramar in drugovi pooblastilo iti v Petrograd?

Dunaj 1. junija. V časopisih, ki stoje blizu klerikalnemu »Slovenskemu klubu«, se je ventiliralo vprašanje, ako so bili poslanci dr. Kramar, Hribar in dr. Hlibovički imeli pooblastilo v kakršnekoli imenu stopiti v pogajanja glede vseslovskega kongresa z ruskimi krogi. Z ozirom na to konstatujemo, da je plenarno zborovanje avstrijskih slovenskih poslancev delegiralo predsedstvo — dr. Kramar, Hribarja in dr. Hlibovickega — naj gredo v Petrograd ter se posvetujejo s tamošnjimi krogi o prireditvi vseslovskega kongresa.

Presto onaslednik v kopališču.

Dunaj, 1. junija. Prestolonaslednik nadvojvoda Fran Ferdinand odpotuje v Marijine vare, kjer ostane dlje časa.

Razgnana konferenca v uredništvu »Slova«?

Dunaj, 1. junija. Nekateri listi priobčujejo vest iz Petrograda, da je policija razgnala sestanek, ki so ga imeli slovanski delegatje v redakciji »Slova« z ruskimi časnikarji. Kolikor smo informirani, vest ne odgovarja resnici, marveč je izmišljena od nemške strani, da bi zmanjšala efekt uspele akcije slovanskih delegatov.

Profesor Wahrmond.

Inomest 1. junija. Profesor Wahrmond, ki je bival nekaj dni na Dunaju, se je vrnil semkaj in je danes otvoril svoj seminar.

Bivši vsenemški poslanec umrl.

Inomest, 1. junija. Tu je umrl bivši vsenemški poslanec dr. J. Tschan.

Spomladanska parada.

Dunaj, 1. junija. Cesar se je danes udeležil spomladanske parade. Vkljub veliki vročini je vladar vztrajal poldrugo uro na konju.

Nov šolski zakon na Ogrskem.

Budimpešta, 1. junija. Naučni minister Apponyi je danes zbornici predložil zakonski načrt o brezplačnem pouku na državnih šolah.

Italijanska pošta v Carigradu.

Carigrad 1. junija. Danes je bil tu otvorjen italijanski poštni urad v prisotnosti italijanskega poslanika in članov italijanske kolonije.

Schnitzler se je podvrgel.

Monakovo, 1. junija. Medonist prof. Schnitzler se je podvrgel pa-peževi kuriji in preklical svoje »zmote«.

Švedski kralj v Berlinu.

Berlin 1. junija. Švedski kralj je snoči prišel semkaj. Na kolodvoru ga je sprejela cesarska rodbina.

Gospodarstvo.

— **Kmetiska posojilnica ljubljanske okolice**, reg. združba z neomejeno zavezo v Ljubljani. Bilanca z dnem 31. maja 1908. Aktivna: Gotovina 18 321 K 73 v, naložen denar 2 281 439 K 22 v, posojila 11 023 521 K 11 v, vrednostne listine 363 300 K — v, zadržni dom 203 584 K 92 v, zadržni hiši 261 185 K 49 v, zadržni zemljišče 109 253 K 50 v, inventar 7592 K 20 v, prehodni zneski 6121 K 18 v, zaostale obresti 104 904 K 57 v. Pasiva: Deleži 26 356 K, hranilne vloge 13 574 872 K 98 v, rezervna zaklada 228 843 K 32 v, pokojninski zaklad 21 343 K 19 v, predplačane obresti 31 513 K 59 v. Upravno premoženje 14 379 223 K 92 v. Denarni promet 25 322 974 K 31 v.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306. Srednji zračni tlak 756.9 mm.

maja	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C	Vetrovi	Nebo
30.	9. zv.	740.7	18.8	slab jug	jasno
31.	7. zj.	741.6	14.8		
	2. pop.	739.7	28.3	sr. jug	del. obl.
	9. zv.	740.0	20.3	brezvetr.	jasno
1.	7. zj.	739.7	15.9	slab jug	
	2. pop.	737.4	29.7	sred. jug	

Srednja včrajšnja in predvčerajšnja temperatura: 19.0° in 21.1°; norm. 15.8° in 16.0°. Padavina v 24 urah 0.0° in 0.0°.

Št. 515. 1984

Županstvo občine Loški potok razpisuje službo

obč. tajnika

s plačo po dogovoru.

Tozadavne prošnje, opremljene z dokazili zmožnosti in dosedanjega službovanja, je vložiti do 30. junija 1908 na županstvo Loški potok.

Ivan Lavrič l. r.
župan.

Narodnjaki! Prispevaljte za Trubarjev spomenik!

Borzna poročila. Ljubljanska „Kreditna banka v Ljubljani“.

Uradni kurzi dun. borze 1. junija 1908

Valutni pariteta	Dinar	Blago
42% majska renta	97.20	97.40
42% srebrna renta	99.10	99.30
4% avstr. krona renta	97.40	97.60
4% zлата	116.40	116.60
4% ogrska krona renta	93.35	93.55
4% zлата	111.60	111.80
4% posojilo dež. Kranjske	97.50	98.50
4% posojilo mesta Spilja	100.10	101.0
4% Zadar	99.20	100.20
4% bos.-herc. železnice	98.70	99.70
4% posojilo 1902	97.95	98.25
4% češka dež. banka	97.95	98.35
4% zast. pisma gal. dež.	98.70	99.70
4% hipotečne banka	102.50	103.50
4% pešt. kom. k. a. s.	98.50	99.50
4% 10% pr.	98.25	99.25
4% zast. pisma izredn. hranilnice	98.50	99.50
4% zast. pisma ogr. cent. dež. hranilnice	98.25	99.25
4% z. pis. ogr. hip. ban.	98.50	99.50
4% obl. ogr. lokalnih železnic d. dr.	98.00	99.00
4% obl. češke ind. banke	99.75	100.75
4% prior. lok. želez. Trub. Poreč	99.90	100.90
4% prior. dolenskih želez.	98.20	99.20
4% prior. juž. žel. kup.	289.00	291.00
4% avstr. pos. za žel. pr.	99.10	100.10
Srečka od 1. 1880	150.40	154.60
od 1. 1864	261.50	265.50
tizske	145.00	149.00
zem. kred. i. ogra.	272.00	278.00
II.	263.25	269.25
ogrsko hip. ban.	242.00	248.00
srbske i. tr. 100	103.75	109.95
turške	188.40	189.40
Basilika	21.00	23.00
Kreditne	460.00	470.00
Inomoške	108.00	118.00
Krakovske	113.00	123.00
Ljubljanske	62.50	66.50
Avstr. deč. križa	50.70	54.70
Ogr.	27.00	29.00
Rudolfove	67.50	71.50
Salcburške	112.00	122.00
Dunajske kom.	497.00	507.00
Deinlee	134.75	135.75
Južne železnice	686.50	687.50
Državne železnice	1737.00	1747.00
Avstr.-ogrsko bančne dež.	630.75	631.75
Avstr. kreditne banke	747.75	748.75
Ogrske	237.50	239.00
Zivnostenske	712.00	716.00
Premogokop v Mostu (Brtz)	663.40	664.40
Alpinske montan	2674.00	2684.00
Praske žel. ind. dr.	561.00	562.00
Rima-Murányi	276.00	280.00
Trboveljske prem. družbe	545.00	549.00
Avstr. orožne tov. družbe	171.00	173.00
Češke sladkorne družbe	11.36	11.39
C. kr. cekin	19.12	19.14
20 franki	23.52	23.58
20 marke	23.95	24.04
Sovereigns	117.52	117.72
Marka	95.55	95.65
Laški bankovci	2.51	2.52
Subij	4.80	5.00
Belarij		

Žitne cene v Budimpešti. Dne 2. junija 1908. Termin.

Pšenica za oktober	za 50 kg K	10.37
Rž za oktober	za 50 kg K	8.95
Koruza za julij	za 50 kg K	6.64
Oves za oktober	za 50 kg K	7.15

10 vin. višje.

Več pomočnikov in vajenca sprejme takoj v trajno delo Rudolf Geyer, ključavničarski mojster v Hilsnerjevih ulicah šte. 12 v Ljubljani. 1983-1

Pikolo se sprejme takoj. 1947-2 Kje, pove upravništvo „Slovenskega Naroda“.

Išče se čuvaj za vilo, oženjen a brez otrok. Želi se poznanje obdelovanja vrta. 1953-2 Kje, pove uprav. „Slovenskega Naroda“.

Japonske kimonos in 1968 2 bela krila s čikpami v veliki izbiri priporoča ANTON ŠARC Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 8.

Sprejemom zmožnega brivskega pomočnika v trajno delo s takojšnjim nastopom. Ponudbe na Franc Švadlena, brivec na Bledu. 1982-1

Iščem kleparsk. pomočnika za stavbna dela in za izdelovanje galanterijske posode in vajenca. Naslov: Simon Negro, kleparski mojster v Cerknici na Notranjskem. 1981-1

Pozor! Pozor! Kavarna „Leon“ V Ljubljani 393 21 na Starem trgu št. 30 vsak torek, četrtek in nedeljo vso noč odprta. Na razpolago je najnovejši ameriški biljard in elek. o o trični klavir. o o Z odličnim spoštovanjem Leo in Fani Pogačnik.

Naznanilo preselitve. Podpisana tiskarna in upravništvo lista „Laibacher-Zeitung“ vljudno naznanjata, da se njuna pisarna od 1. junija t. l. nahaja v novi hiši Miklošičeva cesta št. 20 v pritličju na levo, kjer se bodo vsa tozadevna naročila in plačila prevzemala. Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani. 1960-1 Telefon št. 52.

Oes. kr. avstriljske državne železnice. Izvod iz voznega reda. Veljaven od dne 1. maja 1908. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. žel.:

7-05 jutraj. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Trbiž, Beljak, juž. žel., Gorica, d. z., Trst, c. kr. drž. žel., Beljak čez Podrožčico, Celovec, Prago.

7-07 jutraj. Osebn. vlak v smeri: Grosuplje, Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.

9-26 predpoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Beljak, (čez Podrožčico) Celovec, Prago.

11-38 predpoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Trbiž, Beljak juž. žel., Gorica drž. žel., Trst drž. žel., Beljak, (čez Podrožčico) Celovec, Prago.

1-05 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Grosuplje, Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.

3-45 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Trbiž, Beljak juž. žel., Gorica drž. žel., Trst drž. žel., Beljak, (čez Podrožčico) Celovec, Prago.

7-10 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Grosuplje, Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.

7-35 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Trbiž, Beljak, (čez Podrožčico) Celovec, Prago.

10-40 ponoči. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Trbiž, Beljak juž. žel., Gorica drž. žel., Trst drž. žel., Beljak juž. žel., (čez Podrožčico).

Odhod iz Ljubljane drž. kolodvor:

7-28 jutraj. Osebn. vlak v Kamnik.

2-05 popoldne. Osebn. vlak v Kamnik.

7-10 zvečer. Osebn. vlak v Kamnik.

10-50 ponoči. Osebn. vlak v Kamnik. (Samo ob nedeljah in praznikih.)

Odhod v Ljubljano juž. žel.:

6-56 jutraj. Osebn. vlak iz Beljaka juž. žel., Trbiža, Jesenic, Gorice, Trsta.

8-34 jutraj. Osebn. vlak iz Kočevja, Straže Toplice, Rudolfovega, Grosuplja.

11-22 predpoldne. Osebn. vlak iz Prago Celovca, Beljaka juž. žel., čez Podrožčico in Trbiž, Gorice drž. žel., Jesenic.

2-32 popoldne. Osebn. vlak iz Kočevja Straže Toplice, Rudolfovega, Grosuplja.

3-55 popoldne. Osebn. vlak iz Beljaka juž. žel., Trbiža, Celovca, Beljaka (čez Podrožčico) Gorice drž. žel., Trsta drž. žel., Jesenic.

6-50 zvečer. Osebn. vlak iz Prago, Celovca, Beljaka (čez Podrožčico) Jesenic.

8-37 zvečer. Osebn. vlak iz Kočevja, Straže Toplice, Rudolfovega, Grosuplja.

8-45 zvečer. Osebn. vlak iz Beljaka juž. žel., Trbiža, Celovca, Beljaka (čez Podrožčico) Trsta drž. žel., Gorice drž. žel., Jesenic.

11-50 ponoči. Osebn. vlak iz Trbiža, Celovca, Beljaka (čez Podrožčico) Trst drž. žel., Gorice drž. žel., Jesenic.

Odhod v Ljubljano drž. kolodvor:

6-46 jutraj. Osebn. vlak iz Kamnika.

10-59 predpoldne. Osebn. vlak iz Kamnika.

6-10 zvečer. Osebn. vlak iz Kamnika.

9-59 ponoči. Osebn. vlak iz Kamnika. (Samo ob nedeljah in praznikih.)

(Odhodi in dohodi so naznačeni v srednje-evropskem času.)

C. kr. ravnateljstvo državnih železnic v Trstu.

3 krojaške pomočnike sprejme takoj 1926-3 P. CASSERMANN Ljubljana, Šolomburške ulice 3.

V službo se sprejme takoj pridni in trezen 1971 2 hlapec h konjem za prevažanje tovarov v tovarni za lep (Leimfabrik) v Ljubljani.

„Pri Roži“ v Ljubljani se boče vršila v ponedeljek, 1. junija t. l. vinska — pokušnja. Točila se bodo 1976 2 rdeča vina: (Colarič, Gregorič in Schöner); bela vina: metliški riazling (Guštin) in Pekarčan (Mary Stare) črna vina: teran iz Dutovelj in metliški burgundec.

V I. nadstropju KONCERT Društvene godbe.

„SLAVIJA“ - - - vzajemno zavarovalna banka v Pragi. - - - Rez. fondi: 38,242.074-78 K. Izplačane odškodnine in kapitalije 91,936.993-72 K. Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovensko-narodno upravo. Vsa poslanila daje: Generalni zastop. v Ljubljani, čigar pisarne so v lastnej bančnej hiši v Gosposkih ulicah šte. 12.

Občni zbor delničarjev Delniške družbe združenih pivovarn Zalec in Laški trg v Ljubljani dne 2. februarja 1907 je sklenil znižati družbeno delniško glavnico od 1,200.000 K na 840.000 K in sicer na ta način, da se zloži po pet prvotnih delnic po 200 K ob istem časem vničenju treh takih delnic v dve prvotni delnici po 200 K, tako da bo deželna redčirana prvotna glavnica 240.000 K, razdeljena v 1200 delnic po 200 K nominala. Tem delnicam se bo našli pristavek: „veljavna vsled sklepa občnega zbora o zložitvi delnic z dne 2. svečana 1907“.

Prioritetna delniška glavnica v znesku 600.000 K razdeljena v 3000 prioritetenih delnic à 200 K ostane neizpremenjena. Ta sklep je bil odobren od c. kr. ministrstva za notranje zadeve sporazumno s c. kr. trgovskim ministrom glasom razpisa z dne 5. aprila 1908, šte. 8714 in vpisan v register za družbene firme glasom sklepa c. kr. deželnega kot trgovskega sodišča v Ljubljani odd. III. z dne 13. maja 1908, šte. Firm. 398/Druž. II. 77/13.

To se javno razglaš po smislu § 18, šte. 2 min. naredbe z dne 20. sept. 1899, šte. 175 dež. zak. s pozivom družbenim upnikom, da se pri družbi zglaste.

V Ljubljani, dne 23. majnika 1908.

1906-3 Predsednik: Dr. Alojzij Brenčič.

Delniška družba združenih pivovarn Zalec-Laški trg v Ljubljani.

Ferdo Primožič mizarski mojster 1220-9 Ljubljana, Hilsnerjeve ulice šte. 5. Izdeluje vsa stavbna in pohištvena dela, oprave gostilen, hotelov in prodajalnic. — Načrti in proračuni brezplačno. — Preskrbuje vse vrste parketov in deščic za tla, njih polaganje in voščanje, kakor tudi popravilo starih in snajenje o o o o o stanovanj tu in na deželi. o o o o o Prodaja in pošilja tudi po pošti domače voščila (kuhani vosek). Solidno delo, točna in cena postrežba.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica zlasti je ugodno zavarovanje na doživljenje in smrt s manjšajočimi se vplačili.

Vsak član ma po preteku petih let pravico do dividende.

Parna pralnica in likalnica (z motornim obratom) 4190-11 C. J. Hamann v Ljubljani. Po vse do srede vsakega tedna v moji trgovini za pranje in likanje oddano moško perilo se lahko pride v soboto istega tedna ali pa se pošlje venkaj. Perilo se jako varuje. Zmerne cene. Perilo kakor novo.

Primerna birmanska darila „Angleško skladišče oblek“ O. BERNATOVIČ v Ljubljani, Mestni trg šte. 5.

Moderci 11128-10 v najnovejših modernih oblikah od najcenejše do najboljše vrste. — Planžete pereza iz jekla, trakovce, vrvice itd. ima v največji izbiri vedno v zalogi P. Magdič, Ljubljana, Prešernove ul. 7.

Veletrgovina dalmatinskega vina Br. Novaković Telefon št. 244. Ljubljana Telefon št. 244. Lastniki vinogradov na otoku Braču in v Makarskem primorju v Dalmaciji. Priporočajo slav. občinstvu svoja pristna rdeča, črna, bela in desertna vina; kakor tudi domači tropinovec, konjak, slivovko itd. po primernih cenah. 910 24 Ceniki in vzorci poštnine prosto.

Razglas. Občni zbor delničarjev Delniške družbe združenih pivovarn Zalec in Laški trg v Ljubljani dne 2. februarja 1907 je sklenil znižati družbeno delniško glavnico od 1,200.000 K na 840.000 K in sicer na ta način, da se zloži po pet prvotnih delnic po 200 K ob istem časem vničenju treh takih delnic v dve prvotni delnici po 200 K, tako da bo deželna redčirana prvotna glavnica 240.000 K, razdeljena v 1200 delnic po 200 K nominala. Tem delnicam se bo našli pristavek: „veljavna vsled sklepa občnega zbora o zložitvi delnic z dne 2. svečana 1907“.

Prioritetna delniška glavnica v znesku 600.000 K razdeljena v 3000 prioritetenih delnic à 200 K ostane neizpremenjena. Ta sklep je bil odobren od c. kr. ministrstva za notranje zadeve sporazumno s c. kr. trgovskim ministrom glasom razpisa z dne 5. aprila 1908, šte. 8714 in vpisan v register za družbene firme glasom sklepa c. kr. deželnega kot trgovskega sodišča v Ljubljani odd. III. z dne 13. maja 1908, šte. Firm. 398/Druž. II. 77/13.

To se javno razglaš po smislu § 18, šte. 2 min. naredbe z dne 20. sept. 1899, šte. 175 dež. zak. s pozivom družbenim upnikom, da se pri družbi zglaste.

V Ljubljani, dne 23. majnika 1908.

1906-3 Predsednik: Dr. Alojzij Brenčič.

Ferdo Primožič mizarski mojster 1220-9 Ljubljana, Hilsnerjeve ulice šte. 5. Izdeluje vsa stavbna in pohištvena dela, oprave gostilen, hotelov in prodajalnic. — Načrti in proračuni brezplačno. — Preskrbuje vse vrste parketov in deščic za tla, njih polaganje in voščanje, kakor tudi popravilo starih in snajenje o o o o o stanovanj tu in na deželi. o o o o o Prodaja in pošilja tudi po pošti domače voščila (kuhani vosek). Solidno delo, točna in cena postrežba.

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatne podpore v narodne in občnkoristne namene.